

Axel Berg, Boeck-Hansen [Sekretær], Ole Bjørn Kraft, Peder Jakobsen, Lynnerup Nielsen og Svend Nielsen). Betænkning (B. Sp. 313) afgivet $27\frac{1}{2}$. (Ordfører: Damsgaard). 2. Beh. $28\frac{1}{2}$ (F. Sp. 2986). 3. Beh. $4\frac{1}{3}$ (F. Sp. 3087). *Loven stadfæstet 15. Marts 1947.* (Lov-Tid. Nr. 74).

Loven, der traadte i Kraft ved Udgangen af April 1947, gaar ud paa, at Stk. 2 i Lodslovens § 41 udgaar.

Denne Bestemmelse havde følgende Ordlyd: „Naar der under Udførelsen af en Farvandslodsnings af en Lods fra et Farvandslodseri lodses forbi et andet Farvandslodseris Station, skal det Lodseri, hvis Lods har lodset forbi det andet Lodseris Station, tilbagebetale dette Lodseri 50 pCt. af Lodspengene for Strækningen fra den forbilodsede Station indtil Lodsningens Endepunkt, dog ikke ud over Grænsen for denne Stations Lodsningssomraade.“

Medens det i tidligere Tid var naturligt, at Lodsningen i danske Farvande foregik distriktsvis, saa at der f. Eks. ved Lodsning nordfra gennem Store Bælt maatte skiftes Lods udfor Knudshoved ved Nyborg, medførte Skibsfartens Udvikling ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget en Trang til og Mulighed for længere gennemgaaende Lodsninger.

Ved Indførelsen i 1909 af de saakaldte Farvandslodsnings (nu Gennemsejlingslodsnings) blev det tilladt Frederikshavn og Helsingør Lodserier ligesom ogsaa Nyborg Lodseri at foretage visse *gennemgaaende Lodsninger* gennem Store Bælt. Der ved reduceredes Skibsfartens Udgifter til saadanne lange Lodsninger, og Lodsskiftningen ved Nyborg bortfaldt.

Nyborg Lodseri blev imidlertid føleligt berørt heraf, og efter at Spørgsmaalet var blevet behandlet af Rigsdagen, blev der ved Ændringsloven af 8. Juni 1912 indført en Bestemmelse, hvorefter $\frac{4}{5}$ af de af de tre Lodserier tilsammen indtjente Lodspenge for Farvands- og Langlodsninger skulde fordeles imellem dem i et bestemt Forhold, uanset hvilket Lodseri der havde udført Lodsningen.

Forholdstallene blev ansat saaledes, at Nyborg Lodseri opnaaede en betydelig Kompensation for den Indskrænkning af Lodseriets Arbejde og Fortjeneste, som Farvandslodsningsne havde medført, idet man lagde Femaaret 1906—10 til Grund for Fordelingen. Bestemmelsen skulde revideres inden 3 Aar, idet den ikke var tænkt som en varig Ordning.

Ved Forslaget til Lodsloven af 1916 foreslog Ministeren Bestemmelsen ændret til den nugældende Bestemmelse, som fand-